

El Benicarló Futbol Sala dóna a conèixer la plantilla definitiva per a la temporada

text i foto VICENT FERRER

La plantilla del Benicarló Futbol Sala ja està tancada de cara a la pròxima temporada en la Primera Divisió, amb nova denominació de la màxima categoria en, Lliga Nacional de Futbol Sala. L'equip s'ha fet la foto oficial de la nova plantilla, al costat dels jugadors que entrenaren amb el primer equip i jugaren, tots menys un, amb el Castell de Peníscola després de l'acord de fidelització signat.

La foto oficial es va realitzar sobre el nou parquet del Pavelló Poliesportiu de Benicarló, que durant aquest estiu s'ha remodelat al canviar-se el sostre amb el que entra més llum natural, la nova il·luminació artificial, amb 24 focos en cada banda, i la nova superfície de joc, un parquet flotant després de llevar l'anterior col·locat fa 28 anys.

NOTA DE REDACCIÓ: La setmana que vé no sortim, tornarem el 9 de setembre!

la veu de Benicarló

EL TEMA DE LA SETMANA

BENICARLÓ: CIUTAT SOROLLOSA

Benicarló en festes

amb les millors imatges i comentaris a les planes centrals

Benicarló ciutat sorollosa

text REDACCIÓ

4.300 benicarlandos, el 15,92% de la població total, estan exposats a nivells de soroll que superen els recomanats per diferents organismes per culpa del pas de la N340 pel nucli urbà.

El Mapa Estratègic De Soroll de la província de Castelló desvetlla aquestes sorprenents dades, gràcies a l'estudi detallat del tram de carretera que discorre per la població. Així, els resultats indiquen que a Benicarló, 1.400 habitatges estan afectades per valors superiors als 55 dB diürns, recomanats per les diferents normatives, inclosa l'espanyola. Traduït en superfície afectada, l'àrea d'influència del soroll provocat per la carretera arriba als 18,34 Km2, on s'estima viuen 3.800 ciutadans.

Però molt pitjor ho tenen altres dos-cents habitatges, exposats a nivells que superen els 65 dB. Traduïts a dades concretes, suposen 500 persones afectades en una radi de 4,64 Km2. Són els que viuen en la mateixa riba de la carretera, els vorals de la qual són pràcticament les voreres dels seus propis habitatges.

L'estudi no planteja solucions per a acabar amb aquesta contaminació acústica atès que en aquests moments s'està executant el desdoblament de la carretera. Així, quan entre en servei aquest desdoblament, està previst que l'actual N340 es convertisca en bulevard de circumval·lació del centre de la ciutat. Cal recordar que l'Organització Mundial de la Salut (OMS) considera els 50 decibels (dB) com el límit superior desitjable. En Espanya, s'estableix com nivell de confort acústic els 55 dB, podent arribar als 60 dB de dia. Segons estudis de l'Organització Mundial de la

Salut, l'estar sotmès contínuament a un soroll superior als 65 dB repercuteix directament en la salut auditiva, física i mental. Atenent als efectes, pot provocar deficiències en l'audició, xiulades en l'oïda i, fins i tot, a la llarga, sordera total. També té efectes físics, com trastorns del sonni, tensió muscular i fatiga, i mentals, amb l'aparició de paranoia, trastorns de la conducta, estrès, depressió, ansietat, irritabilitat, agressivitat, histèria, neurosi, aïllament social o falta de desig sexual, entre uns altres. La informació arreglada en els mapes elaborats pel ministeri de Foment pretén avaluar els nivells als quals està exposada la població en l'entorn de la carretera analitzada, considerant únicament l'efecte del trànsit de les mateixes. Amb els resultats obtinguts s'ha realitzat una estimació de la població afectada pel soroll de les infraestructures. La norma que trasllada la Directiva a la legislació espanyola i que resulta d'aplicació

en el Territori Estatal és la Llei 37/2003 del Soroll, que és la que regula la realització dels mapes de soroll, i que ha de desenvolupar-se en un futur reglament. La Comunitat Valenciana compta amb normativa legal específica relativa a la zonificació acústica del territori, la Llei 7/2002, en la qual es classifica diferents àrees de sensibilitat acústica en funció de la tipologia d'usos del sòl, fixant uns valors objectiu per a sòls urbanísticament consolidats, que resulten d'aplicació per a aquest estudi. En el cas de la zona estudiada, la carretera transcorre per un entorn de caràcter fonamentalment industrial.

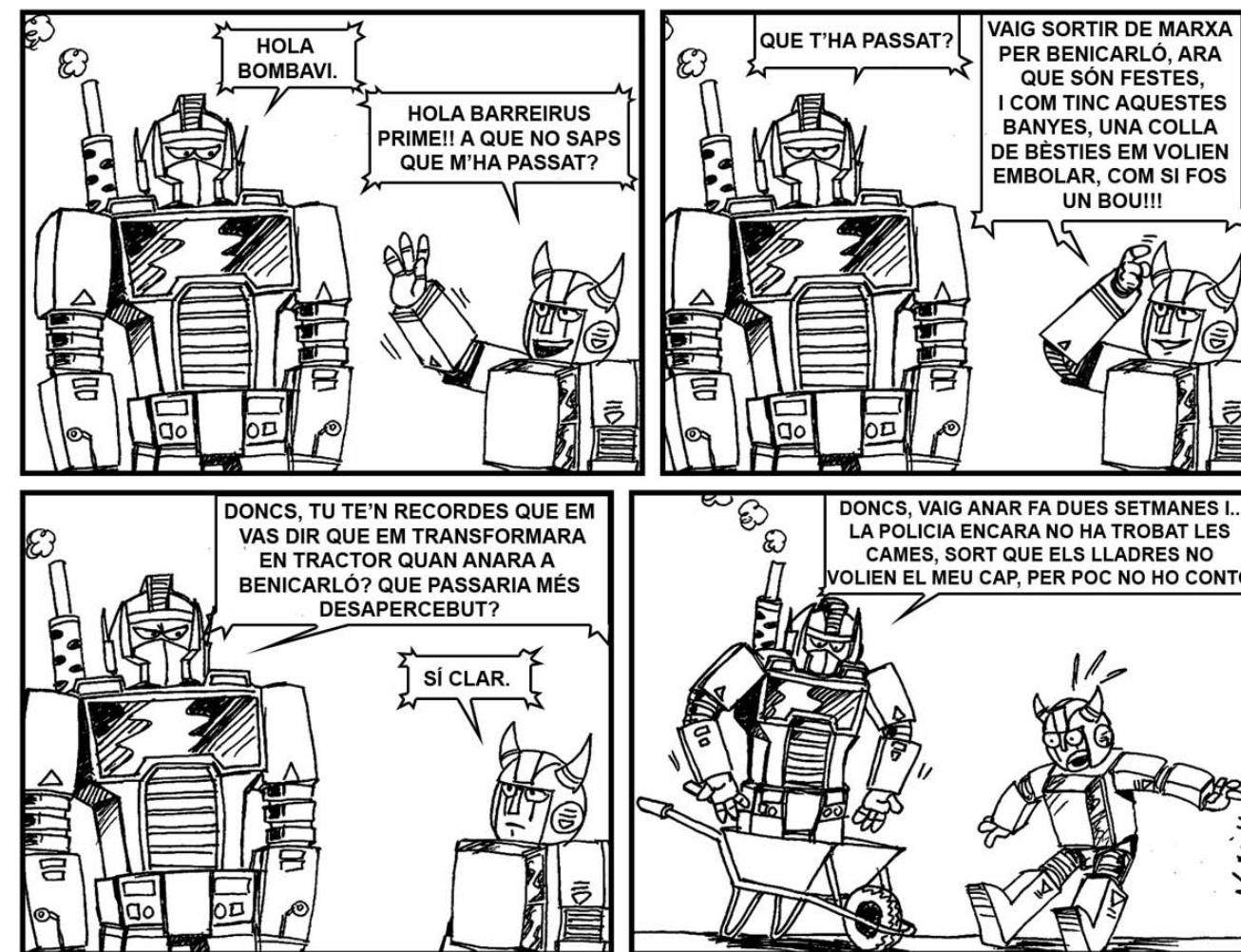
En la travessia de Benicarló, la velocitat màxima permesa és de 50 km/h i transcorre per un entorn pla, amb barreja d'edificacions residencials i industrials (les edificacions, en la seua majoria, no superen les dues altures).

EL CÒMIC

Per Xavi Burriel

"TRACTORMERS 2"

DEDICAT A JESÚS MAESTRO

Li dedico este còmic a Jesús Maestro per fer la millor portada de La Veu de fa anys, i mira que n'ha fet de bones

Tota l'actualitat a un sol clic de distància

3x4

Notícies on-line del Maestrat, Els Ports i la Tinença de Benifassà

info

La informació que es multiplica

www.3x4.info

ACTIVITATS CULTURALS I FESTES ALS POBLES

Ara podreu consultar els programes de festes i activitats culturals als nostres pobles.

798

la veu de Benicarló
DES DEL 18
D'AGOST DE 1995

**La setmana que ve no sortirem,
tornem el 9 de setembre!
Bones Festes!**

FALTA DE FORMALITAT DELS REGIDORS LÓPEZ I SERRANO

Hi ha regidors als quals sembla ser que hi ha periodistes que els molesten... Si convoquen una roda de premsa a una hora, i en un moment determinant un altre periodista els demana que la canvien, accepten i només avisen els que volen... Així, els que molesten es queden sense dret a parlar... això és el que van fer dimarts. Amb una convocatòria feta a les 12.30 hores els regidors López i Serrano van acceptar, a proposta d'un periodista, avançar-la a les 12. El problema va ser que només es va avisar del canvi a aquells que van voler... i hi ha qui es va personar a l'Ajuntament a l'hora pactada i es va quedar amb un pam de nassos. Això, a Benicarló, es diu censura i poca paraula.

CARXOFA I PANISSOLA

Carxofa 1: entre els encerts del programa de festes està apostar pels actes infantils... on normalment no cap ni una agulla. L'espectacle del mag i la xocolatada del dimarts va ser una bona mostra d'això. A la plaça del Ví de Carlón hi havia tants xiquets, que no corria ni l'aire!!!! impressionant!!!!

Carxofa 2: a l'Associació Pere de Thous per haver sigut els únics que, amb notabilíssim èxit, han gosat portar al nostre poble una actuació de música en valencià. L'actuació del grup de música tradicional Som Sonats va rebre una monumental ovació en acabar. Pot ser algú va pensar que fins i tot desproporcionada. Els xics ho van fer bé, però encara els falta rodatge. Però el motiu de l'ovació, és més bé l'escassetat d'actuacions amb el valencià com a llengua vehicular, que fa que el públic ens tornem un poc bojós quan tenim la sort de disfrutar-ne d'una a Benicarló. Gràcies Sonats i gràcies Pere de Thous! Alguns de la Comissió de Festes s'ho hauria de fer mirar.

Panissola: per a Marçale, regidor vitalici. A meitat serenata de Sant Bartomeu li truquen per telèfon, o truca ell, s'aixeca, passa de l'agraïment a personalitats i torna quan s'acaba el concert. Si els regidors van al concert per sortir a la foto o quedar bé, més val que es queden a casa i, així, deixaran cadires lliures i molta de la gent que està parada podran seure.

CADUFEROS PER MADRID

text i foto JOVES MJJ

La Jornada Mundial de la Joventut ha marcat un abans i un després en el cor de molts joves. Primer acollint a la nostra ciutat els italians i després participant als actes de Madrid.

Vam sortir dimecres de matí cap a San Lorenzo d'El Escorial, trobant-nos amb l'altre bus que havia eixit de Tortosa. Quan aplegàrem allà, ens instal·làrem i férem l'acollida junt a tots els bisbats de Catalunya.

El dijous, a l'igual que el divendres al matí, vam fer les catequesis amb els bisbes de Vic i de Tortosa respectivament; celebrant posteriorment l'Eucaristia. Per la vesprada vam veure al sant Pare a la porta d'Alcalà amb molta expectació.

Divendres a la capvespre vam celebrar el *via crucis* amb els passos de setmana santa a Madrid, junt al Papa Benet.

El dissabte, ja més relaxats, vam fer la celebració del perdó i de vesprada vam marxar a la base de Cuatro Vientos per viure de primera mà la vetlla de pregària amb el sant Pare que ni la pluja, els llamps i altres fenòmens van poder parar.

Una nit sense dormir que va acabar amb l'Eucaristia presidida pel Papa on va recalcar que els joves són el futur i també va donar el lloc de la pròxima trobada mundial de joves que serà a Rio de Janeiro (Brasil), al 2013.

Aquestos deu dies intensos ens quedaran marcats per sempre en el nostre cor. Tot el que hem viscut ningú ens ho podrà llevar. Ara ha arribat el moment de donar testimoni de la nostra fe a aquells que no van assistir

perquè no falten al 2013 juntament amb els dos milions de joves aplegats de tot el món i tot perquè ... **ESTA ÉS LA JOVENTUT DEL PAPA!**

EL CAMP DIU PROU I COLAPSA EL CENTRE DEL POBLE AMB TRACTORS

text NATÀLIA SANZ

A Paco Bueno li ha canviat la vida des que uns lladres van entrar en la seua finca agrícola fa quinze dies i li van robar el seu tractor, valorat en més de noranta mil euros. La seua eina de treball desapareixia davant la impotència d'aquest agricultor per al qual "un tractor és mitja vida meua". La passada setmana es va manifestar pels carrers de Benicarló juntament amb dos-cents agricultors més i setanta tractors, per a demanar major seguretat en el camp i la reforma del Codi Penal. La sensació més generalitzada entre tots ells era que "els polítics de tots els colors no fan res per impedir la situació d'indefensió davant els robatoris que es viuen al camp". En la plaça Constitució, davant la presència de polítics de tots els signes, els convocants, La Unió de Llauredors i FEPAC-ASAJA, exposaven les seues queixes. El més crític era Francisco Vallés, representant d'aquest últim sindicat agrari, qui va arribar a assegurar que "la inseguretat en el camp té nom i cognoms: la classe política. I poseu-lo en majúscules", demanava als mitjans de comunicació. Ells, els polítics, aguantaven en primera fila. "Hem arribat a uns límits on cal ja, d'una vegada, començar a prendre cartes en l'assumpte", els va reptar.

Marcelino Domingo, alcalde de Benicarló, Andrés Martínez, de Peníscola i Domingo Giner, de San Rafael i diputat provincial, estaven en primera fila. Darrere d'ells, els diputats autonòmics Jaime Mundo, del PP, i Josep María Pañella, del Bloc, atents a les reclamacions del camp. I la pràctica totalitat de la corporació municipal de Benicarló es concentrava també per a donar suport a la manifestació del camp. Cap d'ells va tindre problemes per agafar la pancarta per tal de surtir a la foto. Precisament el diputat provincial Domingo Giner era l'encarregat de recordar que "en poc temps, aquesta és la segona manifestació que es fa per a demanar seguretat

ciudadana. La subdelegació del Govern s'ho hauria de començar a plantejar i no desviar l'atenció pública". Per la seua banda Pañella va recordar que aquesta "és una situació que s'allarga en el temps", atenent la quantitat de robatoris en el camp i l'augment d'aquests en els últims mesos. En concret, Ramón Mampel, secretari general de la Unió de Llauredors, va recordar que "en el que va d'any ja s'han robat més de 500 tractors a Espanya", mentre que continuen a l'alça els menuts robatoris en el camp. Mampel va assegurar que el robatori de dos tractors fa pocs dies a Benicarló "deu haver-lo fet una banda organitzada, per això demanem a totes les administracions que posen més policia en el camp".

La reforma del Codi Penal va ser altra de les reclamacions que es van fer durant la concentració ciutadana. Des de la Unió es va demanar "que els delictes siguen acumulables" evitar que delinqüents reiteratius que realitzen robatoris de menys de 400 euros, el límit marcat per al llei, queden impunes. A més, va discrepar de la valoració del producte robat sobre la base del preu que es paga en el camp, molt més baix que el de cotització en el mercat domèstic. Els representants sindicals van coincidir a assenyalar que "en ocasions el dany que et produeixen en la finca és molt major que la quantia del que t'han robat", altre índex que no es té en compte a l'hora d'imputar al delinqüent. Un altre dels punts de connexió en els discursos va ser la necessitat de recuperar la política de la denúncia "perquè encara que no ens ho sembla, sempre serveix per alguna cosa. Vallés va tancar el seu discurs recordant als polítics que "teniu l'obligació d'escoltar-nos i ajudar-nos, que ens ho heu promès moltes vegades". Com a colofó a l'acte, polítics i sindicats van formar en la primera fila de la manifestació portant una pancarta en la qual es podia llegir "mes seguretat al camp". Darrere d'ells van desfilar pels carrers més cèntrics de Benicarló els tractors dels agricultors que, almenys, van aconseguir cridar l'atenció dels centenars de persones que a aqueixes hores omplien els carrers del municipi.

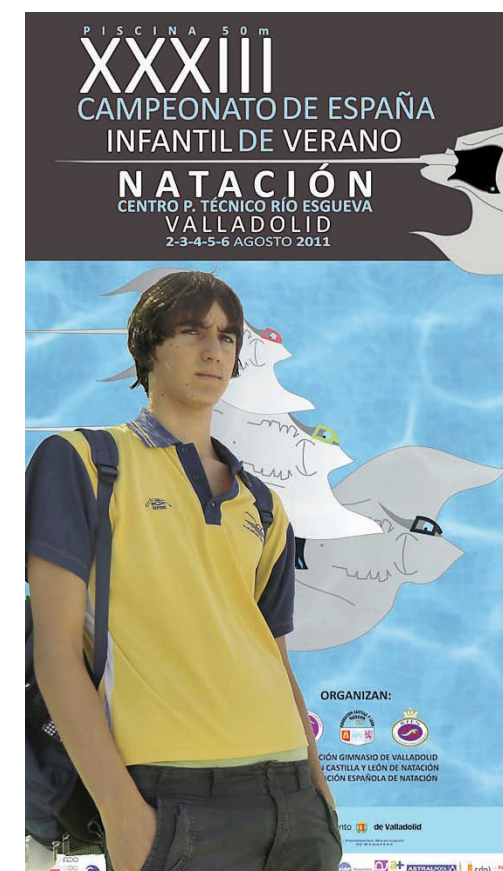
El nadador del Benicarló Carlos Fuente participa en el Campionat d'Espanya

text i foto CNB

Molt bona evolució la del nadador Carlos Fuente Merino en la seua participació en aquests campionats d'Espanya d'estiu en la ciutat Val-lisoletana.

El nadador del CN Benicarló es va desplaçar a Valladolid per a participar en la XXXIII Edició del Campionat d'Espanya Infantil celebrat entre els dies 2 i 08 d'Agost en les instal·lacions del Centro Politécnico Río Esgueva de Valladolid on es van donar cita els millors nedadors i nedadores d'Espanya amb un total de 878 nedadors representant a 224 Clubs.

Novament el Club benicarló va estar representat en aquesta competició d'elit de la mà de Carlos que, amb la il·lusió d'aconseguir els majors èxits per al Club, va nadar 4 proves amb mínima estatal i aconseguit els cronos de 4:59.64 en els 400 m estils, amb la 28a posició; un crono de 2:21.07 en els 200 m esquena (30é); un crono de 2:21.48 en els 200 m estils (37é) i un crono de 1:05.04 en els 100 m esquena (38é). Amb aquesta participació i els excel·lents resultats Carlos Fuente tanca la temporada 2010-2011 pel que fa a la competició d'elit, plena de noves experiències a nivell de la competició estatal, on cal felicitar-lo pel gran esforç realitzat. Enhorabona.

POTSER ALGUN DIA PRENDREM MAL...

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

Avui si queestic empenyat. Molt empenyat. No sé si fent aixòestic esmenant una mica les coses que escriu eixe sinistre personatge que s'anomena "el lector", que cada setmana ens posa a tots a caldo. Però jo no m'adreçaré a la senyora directora, sinó a l'amo tirà explotador, doctorat en mobbing i expert en fer la vida insuportable als seus subordinats. Mire, senyor tirà, això que vaig a dir-li és de veres i li puc assegurar que em surt del més profund del cor i ho dic amb la més absoluta determinació. Hem arribat a un punt on no caben mitges tintes ni excuses per tal d'omplir mig full d'aquesta inqualificable publicació. S'ho pot prendre com una enrabiada, com un ultimàtum o, fins i tot, com una amenaça. Faça el que vulga, i pense el que li passe per la punta de les neurones, perquè això no va de broma. Mire, senyor qui siga, si torna a aparèixer a les pàgines d'aquest invent informatiu una mínima referència a l'equip que més mal li ha fet al meu estimat CDB al llarg de la seua història, me n'aniré cap a casa i ja no escriuré mai més. Això si que no es pot consentir. Però si el que vostè vol és això, ja pot tirar endavant sense mi, que jo baixo del burro ara mateix i em quedo tan tranquil, encara que dolgut. No, senyor amo, no anem bé. Si vostè sabés tot el mal que un personatge relacionat amb aquest invent amb data de caducitat de nom innominable ha fet al meu -nostre- estimat Club Deportivo Benicarló, ni es plantejaria que existeix. Perquè això és el que hauríem de fer tots els que estimem el nostre club, IGNORAR la seua existència. Sé algunes coses que s'han fet i que posarien la cara roja a més d'un, però no les escriuré. Però sap que li dic? Que ja s'apanyaran i que potser queden per davant de l'únic equip que representa el nostre poble, però les formes els delaten i els qualifiquen davant de tots. No seran mai res, ni ells ni els que han desertat, i cara als bons aficionats locals la seua imatge ha quedat tocada per sempre. Tant em fa si guanyen o perden, si pugen o baixen, si van o vénen, perquè per a mi no existeixen més que a un món paral·lel d'enveges i rancúnies on la meua forma de veure i viure el futbol no entrarà mai. Un equip que té com a objectiu fotre tot el que puga, no em mereix cap tipus de consideració. Senzillament no existeix. Ara la pilota està al seu terrat, vostè sabrà què ha de fer. Jo ho tinc molt clar i vull deixar ben palès el meu agraïment a aquells jugadors que, malgrat tot el que els ha tocat sentir i aguantar, han decidit continuar o incorporar-se a la disciplina del CDB. Fins i tot han fixat un central anomenat Beto, que ve de la U.E. Valls i que hauria pogut debutar ahir dijous davant el San Jorge en partit amistós de festes. De tot plegat haurien de tindre complida informació la propera setmana a través

d'aquestes pàgines, però la cosa està per decidir.

Canviant de tema, la setmana passada el nostre equip va jugar un partit a Alcalà davant l'equip titular d'aquesta població. El resultat va ser contundent a favor dels nostres, cosa que ens fa augmentar la confiança en l'equip. Va marcar Guillem en dues ocasions, i Pitu i Johan Esbrí (fill) van arrodonir el resultat tot i que la primera part va acabar amb empat a zero.

Com ja els he dit, el proper partit es va jugar ahir dijous davant de l'equip que entrena Manolo García, vell conegut de l'afició local. No puc dir res al respecte perquè avui és dimecres i encara no tinc el do de conèixer el futur, però tot arribarà.

Encara falta un mes per a que comence la lliga. El primer partit es jugarà a casa davant el Morella el proper dia 18 de setembre a les quatre i mitja de la tarde.

També és important saber que l'equip aficionat inscrit pel Benicarló Base Futbol a la segona Categoria Regional, que és filial del CDB, debuta el mateix dia al camp del Xert a les cinc i mitja de la tarde. Aquest equip jugarà els seus partits a casa els diumenges a les dotze del matí, alternant amb l'equip juvenil.

Ja està tot.

Espero, pel bé de tots, que ens tornem a saludar la propera setmana.

INAUGURADA LA NOVA SALA DEL POLIESPORTIU

text i foto NATÀLIA SANZ

L'ajuntament de Benicarló ha finalitzat la construcció d'una sala polivalent en el Pavelló poliesportiu municipal i ha iniciat la substitució del parquet de la pista central del mateix. Aprofitant el paró esportiu de l'estiu, el consistori s'ha centrat en les millores necessàries perquè les instal·lacions estiguen "a l'altura de les necessitats de les nombroses entitats esportives de la ciutat", en concret més de quaranta, que vénen reclamant reformes en ell. Els treballs, a més, se centren en el Pla Director d'instal·lacions esportives que el consistori va redactar en la legislatura passada amb l'objectiu de satisfer la demanda existent en aquest camp. Així, i gràcies als 204.000 euros procedents del Pla E s'ha construït un annex de 180 metres quadrats, que es pot dividir en dos espais independents gràcies a un panell central mòbil que "permetrà optimitzar totes les activitats de les campanyes esportives de l'ajuntament", va assenyalar Joaquín Pérez Ollo, regidor d'Esports. L'espai compta amb les preceptives eixides d'emergència, una sala d'emagatzematge i diverses portes de connexió amb els espais adjacents del pavelló. El sòl "és d'una goma sintètica especial amb menor cost de manteniment que el parquet", va assenyalar Pérez Ollo. L'habilitació d'aquest nou espai

permetrà concentrar les activitats esportives en el pavelló "i no tenir-les escampades per diferents gimnasos de col·legis o instituts".

Paral·lelament s'han iniciat les reformes encaminades a millorar l'espai central del pavelló, on es juguen els partits de futbol sala i bàsquet. Després de la reposició de les lluminàries de la pista que es trobaven en mal estat i l'arranjament de les goteres, el consistori ha escomès ara la renovació de tot el parquet, que es trobava en mal estat de conservació i en alguns punts havia estat atacat pel corc. L'empresa MONDO IBÉRICA ha resultat l'adjudicatària, per un import de 95.909,46 euros, IVA (18%) exclòs. Els treballs haurien d'estar conclosos abans de final d'aquest mes. El regidor d'Esports va recordar que és objectiu del consistori seguir treballant perquè les instal·lacions esportives es troben en perfecte estat. "Cada any augmenta la gent que s'apunta a les activitats esportives que organitzem des del consistori", va recordar, puntualitzant que a part estan els socis de les nombroses entitats esportives que existeixen en la ciutat i que també fan ús de les instal·lacions. En aquest sentit, va destacar que des de la passada legislatura el consistori ha invertit 900.000 euros en aquests treballs de millora.

SI RECICLES, PAGUES MENYS

text i foto NATÀLIA SANZ

Benicarló ha recomanat als seus veïns que reciclen les escombraries per a afavorir la disminució del preu del rebut que es paga per la seua gestió. Així ho va explicar el regidor de Medi ambient, Pedro López, qui ha eixit al pas de les crítiques abocades pels ciutadans, a qui aquests dies els està arribant el rebut d'enguany. La taxa suposa un augment de 16 euros respecte a l'anualitat anterior, pel fet que s'ha aplicat la part proporcional dels 216 dies que fa que es traslladen els residus a Xixona després del seu pas per la planta de tractament de Benicarló. Així els ciutadans ja tenen en el seu poder el rebut d'uns 54 euros corresponent a enguany i José María Serrano, regidor d'Hisenda, ha advertit que "l'any que ve pujarà més perquè entrarà en funcionament la planta de Cervera". L'edil va puntualitzar que en aqueix moment serà el Consorci de residus de l'àrea I, al que pertany Benicarló qui s'encarregue del cobrament de la taxa "d'acord a unes tarifes aprovades, que són iguals per a tots els pobles que ho integren". En concret, 100 euros per tona que arribe a la planta de Cervera, pel que si s'aconsegueix rebaixar el volum dels residus que arriben fins a allí (fracció resta), "baixarà el rebut de les escombraries".

"És essencial que els veïns entenguen que la selecció d'escombraries en origen farà que es rebaixi el preu del rebut de les escombraries", va puntualitzar López. En l'actualitat, Benicarló recicla el 85% de les seues escombraries, sent el 15% restant el que es distribueix pels contenidors de recollida selectiva. El 6,5% és de paper i cartó, mentre que el 3,5% va a parar als contenidors de vidre. El segueixen els voluminosos i els envasos lleugers, que suposen un 2,5% cadascun d'ells. el tèxtil i l'oli domèstic completen les xifres dels residus reciclats a Benicarló.

Serrano ha recordat que la ciutat està situada en primera posició provincial pel quefa a reciclatge domèstic, el que ha repercutit que en els últims anys no s'haja apujat el preu del rebut de les escombraries. "Amb el que obtenim del reciclat, es va compensant l'augment", va explicar. Ara, s'iniciaran noves campanyes de conscienciació encaminades a augmentar encara més els nivells de reciclatge domèstic, posant l'accent en el benefici de reducció de la taxa. "Amb la infraestructura que tenim, podem absorbir el doble de residus que arrebeguem ara", va detallar l'edil d'Hisenda, qui ho va demostrar amb dades. En aquest sentit, va detallar que en l'actualitat només s'utilitza "el 62,2% de la capacitat del contenidor de cartó, el 52,8% dels d'envasos lleugers i el 53,3% en els de vidre". Així, els edils de Medi ambient i Hisenda han recomanat als veïns que reciclen més per a rebaixar els costos de gestió del tractament d'escombraries. A més, López va anunciar que el consistori treballa en la idea d'algun tipus de carnet o similar per a beneficiar als que més reciclen.

PLE EXTRAORDINARI PLE DE MOCIONS

text NATÀLIA SANZ

El ple de l'ajuntament de Benicarló va aprovar la moció presentada per l'alcalde del municipi, Marcelino Domingo, per la qual se sol·licita a la conselleria d'Educació que es faça càrrec del conservatori de música.

Amb el suport de tots els grups polítics amb representació municipal, la ciutat demana que siga l'administració autonòmica qui assumisca els costos de personal del Conservatori Mestre Feliu, atenent que des de la seua obertura el municipi ha desemborsat 3,5 milions d'euros per aquest concepte. Des de Benicarló s'entén que l'ús del centre educatiu musical és supra-comarcal i més de la meitat dels alumnes que assisteixen a classe en ell no són benicarlandos. És per això, i atenent a l'actual situació econòmica, que es demana a conselleria que assumisca almenys les despeses de personal, valorats al mig milió d'euros anuals. Una moció similar va ser també aprovada

recentment pel consistori de Sogorb, que comparteix problemàtica amb el de Benicarló. I també amb els vots a favor de tots els grups polítics, la sessió extraordinària aprovava la prohibició d'experimentar en cultius transgènics en el terme municipal de Benicarló. D'altra banda, es donava el vistiplau al tràmit administratiu que permet mantenir l'ocupació dels aularis prefabricats del CEIP Àngel Esteban i el pagament del corresponent lloguer. En l'apartat d'urgències, el Bloc per Benicarló, presentava dues mocions. La primera d'elles està dirigida a la Diputació de Castelló i es demana la creació d'una partida pressupostària destinada a millorar la seguretat de les instal·lacions agràries, amb ajudes per ala instal·lació de càmeres de seguretat o alarmes, entre uns altres. La segona de les mocions anava encaminada a que el govern estatal reforme el codi penal i rebaixi la quantitat necessària perquè un robatori siga considerat com a delictes. A més, demana que siga possible l'acumulació de faltes per a evitar que lladres reincidents no siguen penalitzats.

ve de la p gina anterior

informació. La cosa recorda un vell article de Quim Monzó sobre la virtut de les estadístiques. Per picar-vos la curiositat i que el localitzeu, vos direm que al final donava el percentatge d'estudiants de la Universitat de Barcelona que es masturbava amb el radiador.

Com qui sent ploure

A vore, abans de res, no estem insultant però... la passada setmana vam vore una correguda i concentració de tractors memorable. Feia goig perquè ja n'hi ha prou del que està passant amb els llauradors, que els foten els tractors davant de la Guardia Civil (aquests almenys demanen disculpes, els municipals ni existeixen), circulen per la matinada, es queden sense gasolina, la van a buscar a la gasolinera (els xoriços ens referim), i desapareixen sense deixar rastre... i no passa res. Doncs, al que anàvem, un fum de tractors a la plaça de la Constitució i un representant dels llauradors que arengava al personal perquè açò ja se'n passava de mare...

culpant als polítics de torn, que estaven allí, Marcelino, Miralles, Mascarell i alguns més, d'ineficàcia i inacció. No res, que els van posar a caldo. Tots els presents, van aplaudir els comentaris perquè, òbviament, estaven carregats de raó. Els polítics també apaludien! *Alucina vecina*, o no tenien vergonya o estem en un món a l'inrevés.

Bojos per la xarxa

Un any més els bojos de les xarxes socials hem pogut seguir les festes pel Facebook de Natàlia Sanz. Les fotos de cada esdeveniment han estat penjades en el seu perfil pocs minuts després de tindre lloc. Els tafaners i els que no ho són, també, et donem les gràcies Natàlia!

Pintamones

Ara quan acaben les festes - i sobre tot els bous - es d'esperar

que l'ajuntament arregle les baranes de ferro del Passeig del Marqués de Benicarló que hauran quedat afectades, com en anys anteriors, per la "Fiesta Nacional". A vore si de camí, després, també tenen collons de pintar els banquetes de fusta que fan fàstic. Els veïns del Grau estan tan farts que qualsevol dia igual agafen el paper de vidre i la pintura i s'ho fan ells mateix.

Ulleres

No hi ha dubte que l'Ajuntament i Marcelino vetllen per la salut dels benicarlandos. De fet, el programa de festes és un test oftalmològic. No llig vostè el que posa? Que la lletra és massa menuda? A vostè el que li passa es que li calen ulleres! Les òptiques ja s'estan fregant les mans.

Lo sant patró

Cada any passa el mateix i no hi ha manera que li fiquen remei. Algú no pot pensar que el ganivet de Sant Bartomeu no està fet per aquests menesters? Pobre, o l'han d'apujar alguna banderola, o l'han de tombar de gairó, o han de fer mil històries perquè passe. Un dia, amb tant de sacseig els caurà i tindrem un disgust. Pos no saben que no passa? Doncs, o fiquen el que està penjat més alt o li lleven les rodes a la peanya... i a pols! O és que la poli no té prou força?

ve de la p gina anterior

12.30 h Això que sona tant malament. No sabem ni escriure-ho: comença com pilota i acaba com pallasso.

19.00 h Un grup de jazz (que a l'alcalde no li agrada) amenitza les arribades

19.00 h Arribada de les dames

19.20 h Arriba la regina

19.30 h Ve la Dulcinea

20.00 h Apleguen les dametes

20.10 h Aplega la tia Llúcia

20.20 h Arribada de del "tio coixo" amb el carret dels cacaus.

20.30 h Arriba un regidor que se li ha fet tard.

20.40 h Apleguen els que que van a missa i el capellà els ha dit: "Podeis ir en pas. Amén"

21.00 h Amb tanta arribada ja no podem fer la traca, per això la fem pel matí.

01.30 Obertura de les penyes (Acte amenitzat per la banda de l'empastre i 25 xarangues)

(dia següent)

00.30 Obertura de les penyes (si ja estaven obertes, ja que no hi ha hagut clausura).

(dia següent: continuem obrint una cosa que ja està oberta.)

00.30 Obertura de les penyes (si ja estaven obertes ja que no ha hagut clausura).

Una obra mestra: a més a més de la renúncia a la denominació tradicional de molts actes –cal suposar que no és més que pura ignorància o peresa-, pareix que l'objectiu principal no és altre que el d'omplir per omplir les pàgines del llibret de festes. Tant de detall i minutatge i després l'organització comet errors garrafals. Com per exemple no acudir ningú a l'acte d'inauguració de l'exposició de modelisme naval i trobar-se els

organitzadors totes les dames a la porta al dia següent "per a fer-se la foto". Després se'n van anar rabofilant...

El torero de *La Veu*

Ja el veieu a la fotografia: recolzat a l'arbre municipal amb actitud torera i la pell groguenca pels excessos de la nit, el cap rebeccat en senyal i n c o n f u s i b l e d'estat etílic encara i el ulls sortints davant dels animals que devia atribuir al *delirium tremens*. És el nostre torero preferit, el que sempre està on ha d'estar. I és que no té nom això de fer-lo alçar a les 9 del matí després de tots els excessos anteriors.

Sense gripaus
Dijous 18, de matí. Allí que hi havia diversos

operaris netejant la font de la plaça de la Constitució. Més prompte i no acudirien. Cada vegada que els tafaners traiem alguna cosa mal feta en aquesta secció, ni temps tenim de pegarlos la garrotada quan ja ho han apanyat. I així, en un tres i no res, la font del faraó, que ja criava granotes, l'han deixada més neta i polida que el cul d'un nadó. Si la necessitat genera l'òrgan, feliçment aplegarà el dia que ja ens passaran al davant i encara no ho pensarem que ja ho hauran arreglat. En fi, conste i valga!

4 estrelles

L'altre dia vam llegir una notícia en els nostres mitjans de comunicació que ens va despertar la curiositat. Es deia, des de Turisme, que l'ocupació en establiments turístics de 4 estrelles havia augmentat al poble. Per ser exactes del 83% al 85%. A vore, un 2%, en època de crisi, és un 2%, i això és un fet. Ara, que l'ocupació en establiments turístics de 4 estrelles, en plural, augmente, ja ens sembla difícil, si més no... perquè només en tenim un d'eixa categoria, el Parador. A vore si som més seriosos amb la

Senyora Garcia:

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista...

text EL LECTOR

Mire si li tinc afecte, senyora Garcia, que fins i tot en festes tinc un momentet per escriure-li alguna coseta. No s'agarre a mal si tot el que segueix és incoherent i fins i tot inconvenient, però és que és tard, molt tard, es comença a fer de dia i, ja veu, me n'he recordat que aquesta setmana també hi havia Veu i que vosté espera amb anhel el meu assenyadíssim comentari.

Òbviament, el tema de la setmana no podia ser altre que les festes d'agost. A la portada un grupet de xiquetes totes d'allò més templades. Pobretes, penso, els fa creure algú que són la representació de la "dona benicarlanda". Com les enganyen. No són més que la representació d'elles mateixes, si una es comporta com una sèpia bova, la gent dirà, mira quina xica més sèpia, però no pensarà que totes les xiques benicarlandes són sèpies. Així que, naturalitat i no cal cap posat postís, que queda molt lleig això.

Veig que només girar full hi ha un breu resum dels actes que algú considera els més destacats de festes. Me'n crida sobretot un l'atenció, una cosa que em penso que es nova i que es diu "Exaltació de la Reina, Dulcinea i Cort d'Honor 2011". Què és el que es fa? Se les insulta i quan ja estan exaltades i tretes de polleguera es dóna per finalitzat l'acte? Se'ls diu que el futur que li espera al jovent és per encendre una traca alà mateix i que es creme tot i així es posen totes nervioses? S'espera que una vegada exaltades comencen a llençar els rams de flors contra el públic i a agredir els polítics presents com a representants –aquests sí- d'una classe d'humanitat que ha permès que la cosa estiga tan malament com està? O pot ser simplement els ensenyen la foto dels banquers Botín i Rato participant fervorosament de les jornades del JMJ i amb això ja n'hi haurà prou per

deixar tothom ben exaltat? En fi, que no, que m'estimaria més una pleitesia o alguna cosa semblant abans que neguitejar totes aquestes xiquetes. No sé com es deguera acabar la cosa però tindre el personal exaltat trobo que transmet males vibracions, no troba senyora Garcia?

Segueixo llegint. Una fotografia a la pàgina cinc plena de rentadores, frigorífics i cuines trencades esperant que algú se les emporte i un titular: "A llicitació els ecoparcs del consorci". Tornem-hi, que no sabem què fer amb la immensa quantitat de merda que som capaços de generar. He tractar de llegir-ho tot, però m'he perdut quan he arribat a una cosa que li diuen "RCD's" (sic) que no sé què deu ser. Real Club Deportivo Español? Ricardo Costa Dlíment? No ho sé. Només sé que tot val molts diners i per continuar mantenint aquest ritme de vida dilapidador s'ha de ser molt ric i no ho som. I el pitjor és que no ho sabem.

Continuo. Llijo que "Terrasses a l'emprar (sic també) de la llei del tabac". Suposo que deu voler dir a l'empara. És trist per a l'espècie humana que l'Ajuntament pugua recaptar més diners perquè la gent fuma. A que sí?

Diu: "Més ocupació al juliol: Benicarló, ciutat turística". I com a

mostra, ho il·lustren amb una fotografia de la platja del Morrongo sense ni una rata. Aquesta és bona, eh?

Més. "El C.M.N. (sic) "Benicarló cara a la mar" es (sic) present a Expo Arts". Per favor, per favor, què és el CMN? Convindria que pregueren una lliçoneta sobre l'ús de les sigles. Pel que he vist és una associació que té a vore amb el Modelisme Naval –d'ací deuen vindre la M i la N del nom- i que ha triomfat a la Ràpita ena exposició. Per cert, si Bnicarló viu de cara a la mar, vol dir que viu de cul al poble, i viceversa. Sí, sí, com li ho dic. Fa molts i molts anys, el nostre poble vivia absolutament (ho remarco, abso-lu-ta-ment) d'esquena a la mar. Pel centre del poble els diumenges hi havia gent, feia goig passejar. Què ha passat ara? Que el personal pot triar entre passejar-se per la nostra vora mar –mal gust, ja ho sé després dels atemptats de l'empresa naval i la zona d'oci-, escampar la vivor per la volta i carrers adjacents que es diu o anar-se'n al famós centre comercial. Conclusió. No hi ha mai ningú a cap banda. Quatre en guerrilla per ací, dos per allà i, mentrestant, Benicarló buit.

I ja n'hi ha prou, se m'ha acabat el paper. Un altre dia ja parlarem d'unes altres coses. Que acabe de passar unes bones festes.

ENTREVISTA AMB ENRIC LLUCH

text JOSEP MANUEL SAN ABDÓN

Enric Lluç és un dels nostres novel·listes dedicats a la narrativa infantil i juvenil amb més prestigi, gènere del qual ha publicat més setanta llibres, i ha estat traduït a diverses llengües. Recentment ha publicat “Després del silenci” (Onada edicions), amb la qual va guanyar el Premi de Narrativa “Ciutat de Sagunt”, 2010, segona novel·la adreçada a un públic adult, encara que pensem que pot interessar igualment als adolescents. Sobre aquest llibre hem mantingut amb ell la següent conversa.

El conflicte que dona lloc al desenvolupament de l'acció de la novel·la, té el seu origen durant la 2ª República, la Guerra Civil i la llarga postguerra, però es mesclen diversos gèneres, la intriga, l'amor...¿Quin va ser el teu propòsit a l'hora de començar a escriure la novel·la?

Tenia la base argumental des de feia bastant temps, però em calia informació complementària sobre Madrid i Aranjuez. Sobre Roma no em calia perquè acabava de tornar-hi i tenia ben clars els ambients. Sobre la resta de les ubicacions en tenia material de sobres. Així que, quan ho vaig tenir bastant clar, vaig començar a escriure una primera versió que, després de revisada, donà origen a la novel·la.

Una de les coses que més m'han agradat de “Després del silenci”, és l'ús que fas del llenguatge, els personatges parlen d'una manera molt natural, de manera creïble, d'acord a la seua condició social, i això no és fàcil. ¿Com aconseguixes aquesta naturalitat?

Sobre la manera de parlar de la gent dels anys 30 i 40, vaig enregistrar converses i, sense perdre de vista la correcció, vaig tractar de mantenir el to, les expressions, les frases fetes..., de les persones que visqueren aquella època. El llenguatge emprat en les escenes actuals, segueixen, pam amunt, pam avall, la manera d'expressar-se de la gent de l'edat del protagonista-narrador.

El final de la novel·la ¿no creus que és excessivament “feliç”? ¿Per què vas decidir que a Joan Queral tot li anès tant bé?

Senzillament perquè així va succeir en la realitat. Joan Queral és una persona viva, que camina pels carrers com qualsevol altra persona i

que va conèixer el “secret” de la seua família a partir de la mort de sa mare. Quasi exactament com es conta en la novel·la. Afegiré qualsevol família ha tingut o té alguna vivència diguem-ne “secret” que, segurament, serà novel·lable.

Pel que m'acabes de dir, la història està basada en fets reals.

Sí. La narració, jo diria que al 80 per cent, és real. Evidentment hi ha aspectes de ficció, sobretot aquells que necessitava per omplir les llacunes que desconeixia com autor.

¿Per què creus que tot el relacionat amb la Guerra Civil ens segueix interessant tant setanta – cinc anys després? Com en la novel·la, ¿encara hi han massa tabús?

Crec que del final de la República, de la guerra i de la postguerra encara hi ha multitud d'aspectes novel·lables que poden interessar els lectors i lectores. En cada poble, en cada ciutat, romanen històries emmudides per distintes circumstàncies que, una vegada contades, fan pensar als possibles lectors i lectores sobre la tragèdia d'una època fosca que, pense, caldria il·luminar. Altres novel·les que conec, per exemple *Les veus del Pamano*, de Cabré, o *Els focs de la memòria*, de Sierra i Fabra, contenen històries ambientades també en territoris

ve de la p gina anterior

Els Havre Krishna

Un tafaner estava a punt de dutxar-se, despullat (Ö·Ö) i tot, a punt d'aixecar la cama per a entrar a la banyera (quina moda és aquesta que ara per a les dutxes tots els arquitectes ens posen banyeres amb el perill que comporten) quan de cop i volta sent els crits dels Hare Krishna. “Ja estan ací” – pensa. Agarra la tovalla, se l'embolica a la cintura i se'n surt al balcó. Fotre, no, no eren els de Hare Krishna. Eren els “Jóvenes del Papa de Roma” que anaven pel carrer amb uns tabalets i una pandereta emulant els de Hare Krishna. Fins i tot la tonadeta se semblava. Quanta comèdia! Però si s'ho passen bé i els agrada podrien sortir tots els diumenges. Sobretot a l'hivern que el poble està molt mort i avorrit. Mentrestant seguirem fent la bona obra de pensar que tots aquests jóvens que veiem exaltats per la tele no practiquen sexe abans del matrimoni, no beuen alcohol en cap de setmana i respecten els seus pares i professors. Ah, i que posen íntegrament la paga del divendres a la panereta de la col·lecta per a Somàlia.

Rectificació

Segons assegura un altre tafaner que els va veure més de prop, no eren els del Papa, eren uns altres... també de missa. Ah, i per cert, els capellans de Santa Maria, a la missa, portaven ventalls del JMJ i es movien amb la gràcia dels Locomía. Sí senyor, tot un detall!

Més de missa

I ja que estem en aquests afers eclesiàstics, hem trobat poc lluïda l'ofrena a la Mare de Déu de la Mar, que és la nostra patrona. Als del protocol eixe se'ls va ocórrer que les dames

de les entitats devien anar amb “teja y mantilla”, “todo muy español...” i clar, no totes tenen la peça eixa al vestuari així que... poques, poquíssimes, es van sumar a un acte que hauria d'haver estat complet. Perquè no hi van pensar a temps, si no n'haurien pogut encarregar un palet a Castella-La Manxa. Diuen que la senyora Cospedal en té un armari ple.

Els castellans poden entendre el valencià... si volen

Els castellans i altres turistes amb altres llengües són molt més espavilats del que es pensen els nostres polítics. Enguany els programetes que donaven estaven únicament en valencià i no han tingut cap problema per a poder assistir als actes que els han interessat. És que els forasters no són tant curs. Són persones normals i corrents com nosaltres, capaços, si volen, d'entendre que som benicarlandos i que parlem valencià.

Una altra cosa són tots el complexes d'inferioritat dels nostres polítics, que no és que se'n donen vergonya de parlar valencià sinó que, si per ells fóra, preferirien eliminar la nostra llengua per a no tenir cap problema i a més ser *más españolas que los españoles*. Com va dir un polític del PP en un míting a les passades eleccions “*si me paso al valenciano mientras hablo, perdonad... pero es mi lengua materna*”.

Les fotos del programa

Els tafaners no n'entenen massa, d'art. La seua faena és agarrar la destraleta i fer un poc de llenya per calfar l'ambient amb sentit de l'humor. No n'entendem massa de fotografia però les fotos dels darrers dos programes festers es complementen? La de l'any passat tètrica i fúnebre i la

d'enguany amb un to pujat de color que Déu n'hi do. Però per a gustos, colors. Això sí, algun savi Poteta de la fotografia local ha manifestat als tafaners que no s'explica com trien les fotos els de la Comissió.

Neteja de la zona de l'auditori.

Quan fan les presentacions de falles, els falleros tiren un munt de traques al carrer per a que els de dins, seguidors de la presentació, escolten el soroll. Acabat l'acte, la merda se la deixen al carrer. I si això passa en dissabte... fins al dilluns per allí es queden les restes de la traca. Cosa molt diferent va ser el dissabte després de l'acte privat que es fan “al auditori municipal” (sic) Ajuntament i Comissió. Només va acabar l'acte, quan el carrer estava ple de gent, van entrar les màquines de neteja a replegar la poqueta, per no dir gens, brossa que hi havia. Poques hores abans ja ho havien netejat. Unes vegades tant i altres tan poc. Ah, i de camí, aprofitem per denunciar el mal estat en que està el paviment dels carrers que envolten l'auditori. Quina imatge dona Benicarló!

Xaro, la més guapa.

Segons ens han dit gent que ho entén, la nit del certamen, Xaro era la que anava més guapa, la més elegant de totes. Açò no és fotesa. Els tafaners ens en fotem de tot i de tots, però el que va a missa, va a missa.

Com es fa un programa de festes

12.00 h Campanes al vol (que no volteig de campanes)

13.15 h Traca (tan bonic com era començar les festes corrent la traca a les 9 en punt de la nit)

13.30 h El crit i el coet (una cosa original com teníem: “córrer la traca”, i ara com a Pamplona). Copions!!!

EL BENICARLÓ UNDERGROUND

ESPECIAL FESTES
ESPECIAL FESTES ESPECIAL
FESTES ESPECIAL FESTES

De Castelló a Almassora passant per Benicarló

Però no una, sinó milers de panderoles –o paneroles- han convingut a pujar als carrers de Benicarló per participar els actes programats atretes per l'entretaniment que promet el llibret de festes. Això deu explicar l'oportunitat amb què ens visiten nombrosos exemplars com els que teniu a la foto, de qui segur que vos sona ja la cara... Les causes d'aquesta plaga poden ser diverses, a més de la que ja hem escrit: la calor, que fa eixir els animalets del subsòl on habiten; la proximitat de la corrupció, sempre presumpta és clar, o potser es tracta d'una maniobra de distracció inventada pels lladres de tractors, que intenten

text LA COLLA DE TAFANERS

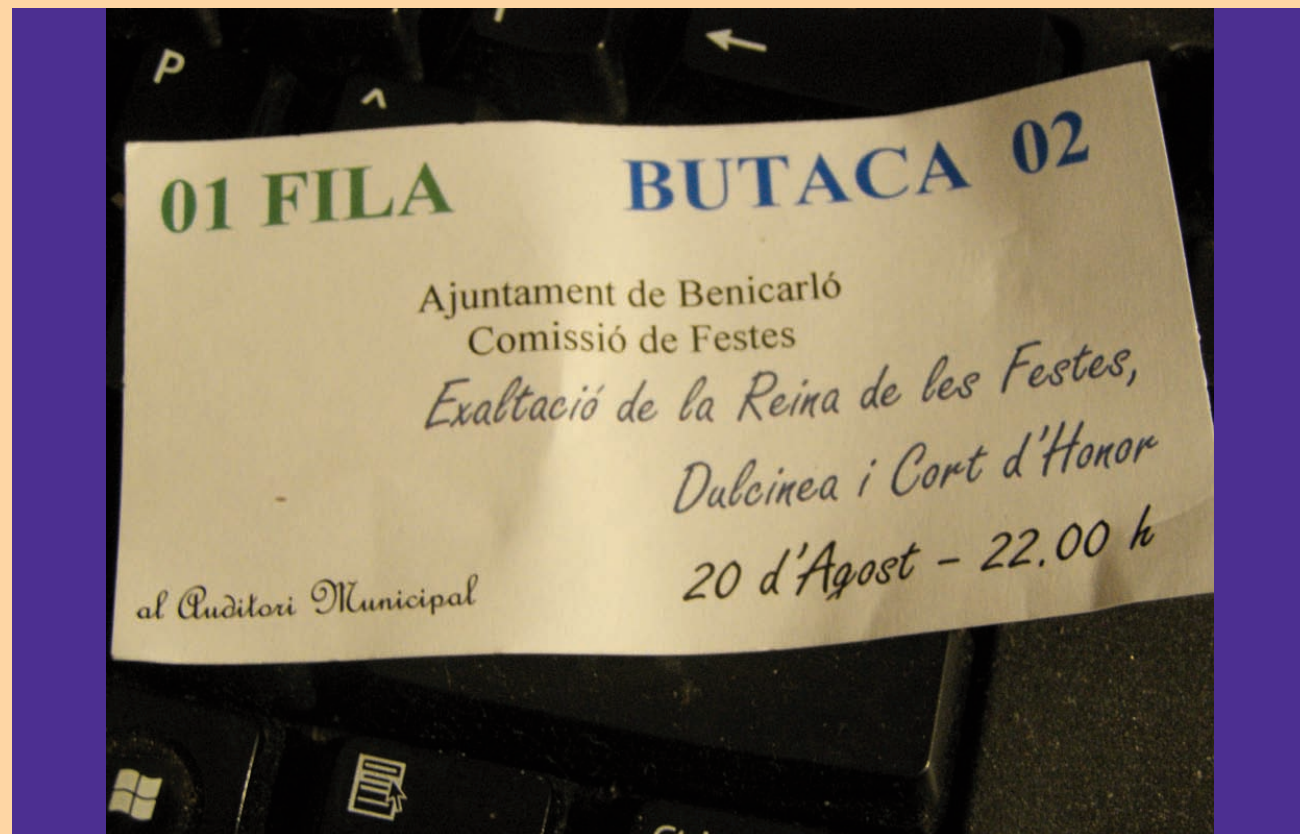

desviar l'atenció de l'autoritat amb aquests inopinats còmplices.

Exaltats

Mireu la foto de la tarja que anuncia un acte a l'auditori. Un tafaner susceptible ja ha manifestat el seu "fàstic" del que anomena "la fallerització de les festes". Sempre s'havia dit "proclamació", diu. Però, llepafils com som en qüestió de terminologia festera, hem consultat la permanent de

l'Univers Fallero i sentim molt desenganyar-lo. Si ens hem de refiar de la seua opinió, la proclamació és un altre acte, que es fa abans de l'exaltació. Proclamar és nomenar, dir que és la Reina, i l'exaltació és un altra cosa... total, actes per lluir-se mes. De totes maneres, assumim que el tafaner amb picors l'encerta amb altres intuïcions: l'exaltació deu ser una cosa d'exaltats. I ací, per ara, els únics exaltats són els de les falles. Només hem de vore per acabar-ho de corroborar que al llibret de festes diu que hi ha una penya que fa una *nit fallera*. Tan exaltats que se'n surten i fan sobreixir els dies de falles fins que la cervesa arriba a les de sant Bartomeu. Ah, i per cert, l'acte és feia a l'auditori, apostrofat, i no "al auditori". Ja sabem que el castellà tira molt però...

Entrevista

ve de la p gina anterior

relativament casolans i que donen llum a petites històries que havien estat silenciades per circumstàncies que tots coneixem. Els tabús, considere, continuen d'una manera latent i seguiran així fins que tothom conega tots els aspectes d'un període de la Història brutal i tràgica.

¿Per què els fets històrics es mesclen sovint amb els ficticis en les teues novel·les?

Crec que és un recurs habitual. En el cas de la novel·la *Després del silenci* he tractat de ser fidel a la realitat en tot allò que coneixia de primera mà. Tan sols quan m'ha faltat alguna baula de la cadena he tirat mà de la ficció. Això sí, he intentat en tot moment que allò que era real i allò que era ficció ballaren al mateix compàs, de manera que, en alguns passatges, he arribat a pensar que era realitat allò que era ficció, i a l'inrevés.

Aquesta és la teua segona novel·la per a adults, ¿tens algun plantejament diferent a l'hora d'escriure per a un públic adult o per a un públic juvenil?

No quant a les novel·les catalogades com juvenils. Sí quant a les narracions infantils, sobretot pel que respecta als referents, al llenguatge i a les construccions. Tot i això, considere que una mateixa història es pot contar de moltes maneres i adreçar-se a públics distints. Conec obres infantils que parlen de la guerra civil (*Un cargol per a l'Emma*, per exemple, d'Albert Roca) i conec històries protagonitzades per criatures (*El niño con el pijama a rayas*, de Boyne, per exemple) adreçades, teòricament, al públic adult. En resum, trobe grans diferències quan parlem de literatura per a infants; però no trobe massa diferències entre les novel·les catalogades com a juvenils i les catalogades com d'adults. Si de cas, el nombre de pàgines, però això és una qüestió de mercat.

FITXA DE SUBSCRIPCIÓ A LA VEU DE BENICARLÓ (2011)

Nom	Cognoms
Domicili	
Població	CP
Correu electrònic	Telèfon

Se subscriu a La Veu de Benicarló, per l'import de 85 euros (50 números, anual) prorrogable si no hi ha ordre en contra (l'anulació caldrà avisar-la amb dos mesos d'antelació). Als enviaments fora de Benicarló caldrà afegir 26,60 euros anuals.

Forma de pagament: (1) Domiciliació (2) Transferència Bancària

(1) Domiciliació: Remeteu aquesta butlleta i la domiciliació bancària per 85,00 euros a l'Associació Cultural la Feram de Benicarló (C/Sant Francesc, 95 Casal Municipal - 12580 Benicarló)

Signatura;

a dia ____ de _____ de 2011

Domiciliació Bancària

BANC / CAIXA
ADREÇA
NOM I COGNOMS DEL TITULAR DEL COMPTE
CODI DE COMPTE

Senyors, els demano que, fins a una nova ordre, atengueu els rebuts que els presentarà l'Associació Cultural la Feram de Benicarló per l'import de la subscripció a La Veu de Benicarló

(2) Transferència bancària de 85,00 euros (50 números anuals), a favor de l'Associació Cultural la Feram de Benicarló.

C/C 3162 1201 07 1153776529. La transferència s'haurà de realitzar abans de la recepció del primer número de la subscripció realitzada (cal enviar per fax al 964 47 56 98 comprovant de la transferència o de l'ordre de pagament). Fins la recepció d'aquest, no es remetrà el primer exemplar de la subscripció.

A ritme de xaranga i passades per aigua iniciava Benicarló les seues Festes Patronals del 2011. Al migdia, la tradicional traca anunciant l'inici dels festejos recorria els carrers que antigament delimitaven la muralla de la ciutat. Des de la balconada central de l'ajuntament, les Reines de les festes del 2010, Julia Ramón i la del 2011, Laia Pío, van realitzar la tradicional 'Crida'. Centenars de persones desfilaren després pels carrers de la ciutat a ritme de la xaranga., buscant l'aigua que llançaven els veïns des de balconades i terrasses. Ja per la nit, a l'Auditori Municipal, es va desenvolupar el solemne acte d'exaltació. Va actuar com mantenedor el catedràtic Emilio Cerdà.

Dilluns es celebrava la primera jornada de bous de les Festes Patronals. El 'ensierro', segons algun regidor, de bestiar boví a primera hora del matí i la prova de vaquilles va ser l'avantsala de les celebracions, que van continuar a la vesprada amb la festa de la 'Dona Taurina'. El concurs de llançament de pernil va tornar a disputar-se davant l'atenta mirada dels participants, que any rere any competeixen per aconseguir el renyit trofeu: un deliciós, i grapejat, pernil. Els concerts de dolçaina i cant coral, així com la Doma de Cavalls, centraren l'atenció vespertina, mentre que, a la nit, el concert del grup Dalai rendia tribut al grup Mecano.

Dimarts Benicarló celebrava la festivitat de la seua patrona, la Mare de Deu de la Mar, amb una sentida ofrena en la que van participar nombroses persones. L'acte religiós es va realitzar en la parròquia que duu el seu nom. Fins allí es van desplaçar la Reina de les Festes, Laia Pío, Dulcinea i dames de la seua cort d'honor, acompanyades de les representants de diverses entitats locals. La corporació municipal també va voler mostrar la seua devoció a la Patrona assistint a l'ofici religiós que es va oficiar en el seu honor per tots els sacerdots de Benicarló. A més de l'acte religiós, durant la jornada es va inaugurar la mostra de productes del camp, en la qual es pot gaudir de fruites i verdures de grandàries descomunals conreades al terme municipal de Benicarló. Ja a la tarda, els més menuts es van convertir en protagonistes de la festa participant en la chocolatada que es va celebrar per a ells, el concurs de dibuix infantil i la vesprada de màgia. A la nit l'Associació Musical Ciutat de Benicarló va oferir la tradicional serenata a Sant Bartomeu, patró de la ciutat.

Diumenge des de primera hora es van succeir en diferents escenaris de la ciutat les activitats esportives, culturals i lúdiques. Els amants del tir i arrossegament van viure amb intensitat la final del concurs organitzat amb motiu de les festes, mentre que per als adeptes a l'esport, s'iniciava el Open de Tennis, el Match de Billar, i el concurs de petanca. Els més menuts van gaudir amb l'espectacle de titelles i els jocs tradicionals organitzats per a ells, mentre que l'associació local, inaugurava la mostra de Bonsáis, amb exemplars molt valuosos i de gran bellesa que van fer les delícies dels amants d'aquest art mil·lenari. També obria les seues portes la Fira Alternativa. Per la nit, la multitudinària celebració del ja tradicional Sopar de Pa i Porta, on van participar milers de benicarlandos concentrats amb les seues viandes en la plaça de la Constitució.

Dimecres va ser el dia gran en les Festes Patronals. El volteig de campanes anunciava, des de primer hora, la festa del patró, que es va iniciar amb una missa a presidida pel bisbe de Vic en el temple parroquial del sant patró.

A continuació, Reina de les Festes, Dulcinea i Dames de la cort d'honor es van desplaçar al Centre geriàtric per a compartir amb els residents la festivitat. Els actes matutins es van tancar amb una fragorosa masclètà disparada pels pirotècnics locals, Pirotècnia Tomás. Ja a la tarda s'iniciaven els actes amb una representació circense per als més menuts. I a les set de la vesprada les campanes tornaven a advertir que la ciutat celebrava la seua festa gran. I com fa 488 anys, quan Carlos I va concedir el privilegi de celebrar Fira a la ciutat per haver estat lleial a la seua causa, els benicarlandos van traure en processó al sant patró, Sant Bartomeu, al que van acompanyar en la desfilada religiosa els co-patrons, Sant Abdón i Sant Senén, popularment coneguts com els sants de la pedra. Darrere d'ells, les primeres autoritats civils i religioses de la ciutat tancaven el seguici que, en processó, va anar pels carrers més cèntrics del municipi. Ja a la nit un espectacle de revista i la marxa en el recinte de penyes posava el punt i final a una de les festivitats que més afecte alça entre els benicarlandos.

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA
Consell de Redacció: XIMO BUENO, NATALIA SANZ, FRANCESC DEL CASTILLO, TONYO FIBLA, JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita
 Associació Cultural la Feram de Benicarló
 C/ Sant Francesc, 95
 Casal Municipal
 12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
laveubenicarlo@terra.es

Amb el suport

COL·LABORA: Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana

Col·laboradors: PERE BAUSÀ, JOAN HERAS, XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH, RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA, JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER, J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE I EL SAMARUC

Administració, subscripcions
 © COPISTERIA GRÉVOL
 Dipòsit legal/ CS-193-2004
 Imprimeix/ GRÉVOL, Sant Blai, 2
 12580 Benicarló Tel. 964 475698

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

